

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ

8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ 41

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

α.

Οί προσπαθούντες νὰ παρασύρωσι μερίδα τινα ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων εἰς σχίσμα διὰ τῆς προφάσεως τοῦ ἡμερολογίου, προβάλλοντες εἰς αὐτοὺς τὴν κατὰ τὸν ἰσ' αἰῶνα ἀπόφασιν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ τῆς ἐν ΚΠόλει Ἐνδημούσης Συνόδου τοῦ 1583, ἐπλαστογράφησαν καὶ διέδωκαν εἰς τὸν λαὸν ψευδεῖς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου ταύτης, ἀφορισμοὺς καὶ ἀναθέματα, ὡς ἀνήκοντα, δῆθεν, εἰς τὴν Α'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον. Ὁ διαδόχτος μοναχὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ματθαῖος καὶ ἔμετ' αὐτοῦ συνεργαζόμενος ρωμῶνος μοναχὸς Ἀρσένιος Cottea, διὰ τοιοῦτου πλαστογραφημάτων ἐξηπάτησαν ἰδίως τὸς ἀφορισθείσας μοναχὰς Τήνου. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πάλιν κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῶν παλαιοημερολογιῶν διασπείρεται ἡ συκοφαντία, καθ' ἣν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδεχθεῖσα τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον περιέπεσεν εἰς τὸν «παπισμὸν», καλὸν θεωροῦμεν νὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερέστερον τὸ ζήτημα τοῦτο.

Προδὸς δ' Ἐπίσκοπος Ρώμης Γρηγόριος γ' (1572-1585) εἰς τὴν γνωστὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἡμερολογίου παρεδίωκε τὰς περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα διατάξεις τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀπαγορευσάσης τὸν ἑορτασμὸν αὐτοῦ πρὸ ἢ μετὰ τῶν Ἰουδαίων. Ἐν τῇ ἐπιτομῇ δ' ἐκεῖνῃ τῆς μεγάλης ἀκμῆς τῆς προπαγάνδας, ἐζήτησε νὰ χρησιμοποίησιν τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου ὡς προσηλυτευτικὸν μέσον. Πρὸς ἐπιβολὴν αὐτῆς ἀπέστειλεν εἰς ΚΠολιν τὸν Μιχαὴλ Ἐπαρχον, καὶ τὸν Ἰωάννην Βοναφέα, κομισάντα, πρὸς τὸν Πατριάρχην ΚΠόλεως Ἱερεμίαν β' (1572—9, 1586—95) ἐπιστολὴν καὶ δῶρα. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ προσεφώνει τὸν Πατριάρχην «σεβαστὸν ἀδελφόν», ἦτο δὲ ἡ πρώτη αὕτη περίπτωσις ἐκκλησιαστικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ Ρώμης καὶ ΚΠόλεως, μετὰ τὸ ἀξιοθρήνητον σχίσμα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Πάπα, ὧν ὁ Βοναφέας ἦτο καὶ προσωπικῶς γνώριμος τῷ Πατριάρχῃ Ἱερεμίᾳ, εἶχον ἐντολὴν νὰ πείσωσιν αὐτὸν εἰς ὑποταγὴν ὑπὸ τὸν Πάπαν Ρώμης. Περὶ τούτου δὲ ἐδόθησαν σχετικαὶ ὁδηγίαι πρὸς τὸν ἐν ΚΠόλει Γάλλον Πρεσβευτὴν Germigny, ὡς μανθάνομεν ἐξ ἐκθέσεως του ἐν Ἐνετίᾳ Γάλλου

Πρεσβευτοῦ De Maine πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας Ἐρρίκον γ' (1574—1589). Ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας πρὸς τῆς ἀφίξεως ἐτι τῶν παπικῶν ἀντιπροσώπων, εἰς πρότασιν τοῦ «Γαληνότατου Πρίγκηπος τῶν κλεινῶν Βενετιῶν» Νικολάου Νταπόντε, ἔπως εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν κυριαρχουμένης ἑλληνικῆς νήσου ἐορτάζηται τὸ πάσχα μετὰ τῶν λατίνων, κατὰ τὴν γρηγοριανὴν μεταρρύθμισιν, ἀπήντησεν ἀρνητικῶς, τονίζων ὅτι δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ πρὸς τὴν γενομένην ἀνατροπὴν τῆς περὶ τοῦ Πάσχα διατάξεως τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, διότι δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν ὑπέρτερον τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἀρνητικὴν ταύτην ἀπάντησιν πρὸς τὸν Δόγην τῆς Ἐνετίας τῇ 20 Νοεμβρίου 1583 ἐξέδωκε συνοδικὴν ἀπόφασιν, ὑπογράφισαν καὶ ὑπὸ τοῦ Σιλδέστρου Ἀλεξανδρείας (1569—1590), δι' ἣς κητεδικάζετο ἡ με ἀβολὴ τοῦ Πασχαλίου. Ταυτοχρόνως δ' διαπρεπῆς Πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελέτιος Πηγᾶς συνέτασσε τὸν «Ἀλεξανδρινὸν Τόμον», ἦτοι εἰδικὴν πραγματείαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἣν ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, καὶ δι' ἣς ἀπεδείκνυεν, ὅτι ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ Πάπα Ρώμης μεταρρύθμισις τοῦ ἡμερολογίου προσκρούει εἰς τὰς περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα διατάξεις τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, εἰς τὸν 5' Ἀποστολικόν, εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Α'. Οἰκουμ. Συνόδου καὶ εἰς τὸν α' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ κανόνα. Ἐτερος ἔμμος διαπρεπῆς Ἕλληνας θεολόγος, ὁ προσηλυτισμένος τῆς ἐν Ἐνετίᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος Ἀρχιεπίσκοπος Φλαδελφείας Γαβριὴλ Σεβήρος, ὑπελάμβανεν, ὅτι ἦτο δυνατὴ ὑψώρησις τις τοῦ μόνον ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀξιώσεσι τῶν λατίνων ὅπως ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων φράσεις καθαρπτόμεναι τῶν λατίνων καὶ δὴ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἐπιμένως ὑπ' αὐτῶν ἀποκρουομένη. Ὁ Πατριάρχης ἀπήντησεν ἀρνητικῶς πρὸς τὸν Φιλαδελφείας.

Ἡ ἀρνητικὴ αὕτη στάσις τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου β' ἀπέναντι τοῦ ζητήματος τῆς Γρηγοριανῆς μεταρρυθμίσεως, ὑποδηλοῖ ὅτι καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Πάπα ἀπάντησις ὑπῆρξεν ἀρνητικὴ. Ὅθεν ὅλως ἀπροσδόκητος εἶναι ἡ φερομένη ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου δ' πρὸς τὸν Πάπαν Γρηγόριον γ' ὡς ἀπάντησις εἰς τὴν διὰ τοῦ Ἐπαρχου καὶ

τοῦ Βοναπέως διαδιδασθεῖσαν ἐπιστολήν. Ἐν τῇ ἀπαντήσῃ ταύτῃ παρίσταται ὁ Πατριάρχης ἐπιτιθέμενος κατὰ τῶν Διαμαρτυρομένων καὶ λέγων ὅτι ἀποδέχεται μὲν τὴν γενομένην μεταρρυθμίσιν τοῦ ἡμερολογίου, καίτοι ἐπεθύμει νὰ εἶχε πρότερον εἴδησιν τινα, ἀλλὰ ζητεῖ προθεσμίαν δύο ἐτῶν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῆς. Προφανῶς ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν εἶναι γνησία, καθ' ὃν δὲ χρόνον παρίσταται γραφεῖσα (1584) ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας ἦτο ἐξόριστος. Βραδύτερον ὁ Πατριάρχης διέφευσε τὰς ψήμας περὶ ἀποδοχῆς τῆς Γρηγοριανῆς μεταβλήτης, πρὸς τοὺς προτεστάντας γράψας. Ἀλλὰ, διὰ τοῦ Ἀντωνίου Ποσσεβίνου, φανατικοῦ Ἰηουδαίου, διεδόθη εὐρύτατα ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἱερεμίου, καταθορυβήσασα τοὺς ὀρθοδόξους πληθυσμούς, ἐφ' ὧν ἐζητεῖτο νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς βίας ἡ Γρηγοριανὴ μεταρρύθμισις. Ἡ σύγκλησις ἐπηρξήθη τῷ 1586, ὅτε οἱ λατίνοι ἐώρτασαν τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Ἰουδαίων. Ἐνεκα δὲ τῆς συγχύσεως ταύτης ἡ Ἐνετική Ἀρχὴ ἐζήτησε πρὸς τοῦ Πάπα Σίξτου ε' (1585-1592) ἵνα ἐν Κερκίρα καὶ ἀλλαχοῦ μὴ ἐφαρμοσθῇ ἡ Γρηγοριανὴ χρονολόγησις μηδὲ εἰς τοὺς λατίνους τὸ δόγμα. Οἷχ ἦτ' οὐδ' ὁ Γαβριὴλ Σεβήρος ἐπανελάθε πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἱερεμίαν τὰς προηγουμένας προτάσεις, ὁ δὲ Πατριάρχης τῇ 6 Ἰουλίου 1590 ἔγραψε πρὸς τοὺς ἄλλοις: «Περὶ δὲ τοῦ Πάσχα γράφετε δοθῆναι ἄδειαν συνορατᾶζειν καὶ συμπασχᾶζειν τοὺς ἐν Ἐνεταίαις μετοίκους τῶν Γραικῶν τοῖς Ρωμαίοις: Ἐμὲν τοῦτο καὶ μέχρις (εἰπεῖν) ψιλῆς ἐπινοίας ἐφικέσθαι ἡμῖν οὐχ' οἶόν τε, σχολῆ γ' ἂν στέρξῃ καὶ γράψαι καὶ ἀποφῆνασθαι».

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Βέρνη 28 Αὐγούστου 1926.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συγκροτήσιν τοῦ μεγάλου παγκοσμίου συνέδριου ἐν Στοκχόλμῃ, τὸ ὁποῖον, ὡς γνώστὸν, ἀνέλαβε νὰ ἐξετάσῃ καὶ λύσῃ τὰ διάφορα σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν καὶ τὸ καθήκον νὰ παρακολουθῇ ἡ Ἐκκλησία, συνήλθε περὶ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος μηνὸς Αὐγούστου ἐν Βέρνη τῆς Ἑλβετίας ἡ μεγάλη ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ συνέδριου εἰς τὴν ἐτησίαν αὐτῆς συνέλευσιν, ὅπως συσχεφθῇ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρ. ἔτος ἀποφάσεων τῆς Στοκχόλμης.

Οἱ ἀναγιώσταί ἐνθυμοῦνται, ὅτι εἰς τὴν παγκοσμιοκρατικὴν ταύτην ὀργάνωσιν συμμετέσχε προπόντως καὶ ὀλόκληρος ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, διάφοροι δ' ἀντιπρόσωποι αὐτῆς ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀείμνηστον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Φώτιον παρέστη-

σαν ἐν Στοκχόλμῃ ἐπισήμως. Ὁ ἄμα τῷ πέρατι τοῦ Συνεδρίου ἐπισυμβὰς θάνατος τοῦ Πατριάρχου Φωτίου ἀπετέλεσε τὸν θλιβερόν, ἀλλὰ καὶ σημαντικὸν ἐπίλογον τοῦ μεγάλου ἐκείνου παγκοσμιοκρατικοῦ συνέδριου.

Εἰς τὴν μεγάλην ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐξ 80 περίπου μελῶν ἀντιπροσωπεύοντο πλὴν τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν αἱ σπουδαιότεραι ἐπίσης τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τὰς ἑλληνικὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας ἀντιπροσώπευον ὁ Σ. Μητροπολίτης Θεσσαλίας ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμηνικοῦ καὶ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀμίλιας Ἀλιβερίδης, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ὅστις εἶνε μόνιμον μέλος τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς.

Τὴν 26ην Αὐγούστου συνήλθεν ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἑλβετικοῦ Κοινοβουλίου προεδρευόμενος τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου Οὐμβάλου Soderblom, ὅστις μετὰ προσευχὴν διὰ θαυμασίας προσλαλιᾶς ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Εὐθὺς μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν διάφοροι εὐχετήριοι ἐπιστολαὶ καὶ τηλήματα τῶν ἀρχηγῶν τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν, ἰδιαίτερα δὲ προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Παν. Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Μελετίου σταλεῖσαν ἐπιστολήν, δι' ἣν ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως, ὅπως σταλῶσι τῷ Παν. Πατριάρχῃ αἱ θερμὰ εὐχαριστίαι τῆς συνελεύσεως.

Προσάσει τοῦ Προέδρου ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς μέλη τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ παλαιοκαθολικὸς ἐπίσκοπος τῆς Ἑλβετίας καὶ ὁ Πατρ. ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐθνικῆς Τσεχικῆς Ἐκκλησίας, ἡ δὲ ἀποτελεῖ κλάδον ἰδιαίτερον, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν παπικὴν, τὴν διαμαρτυρομένην ἢ τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Μετὰ τὰς τυπικὰς προσφωνήσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν, ἐδόθη ὁ λόγος κατὰ σειράν εἰς τὸν Dean τοῦ Canterbury καὶ εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου κ. Deismann, οἱ ὅποιοι εἶλον πέρυσιν ἀναλάβει τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως τῶν περιορισμένων τοῦ Συνεδρίου τῆς Στοκχόλμης, ὁ μὲν εἰς τὴν ἀγγλικὴν, ὁ δὲ εἰς τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν. Ἀμφότεροι ἀνέπτυξαν τὴν μέθοδον, ἣν ἠκολούθησαν ἐν τῇ τακτοποιήσῃ τῆς ὕλης καὶ παρουσίασαν τὰ πρῶτα δοκίμια τῶν δύο ὀγκωδισιάτων τόμων, τοὺς ὁποίους θὰ ἀποτελέσωσι τὰ ὡς ἄνω πρακτικά. Ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσα δι' ἡμᾶς ὑπῆρξεν ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ καθηγητοῦ Deismann, καθ' ἣν ἡ γερμανικὴ ἔκδοσις ἀφιερῶθη

εις την μνήμην τοῦ ἀποθανόντος, εὐθὺς μετὰ τὸ Συνέδριον τῆς Στοκχόλμης, Πατριάρχου Φωτίου. Ὁ κ. Deismann ἀνέγνωτε τὴν ὑπ' αὐτοῦ συνταχθεῖσαν ἀφιέρωσιν, ἣς θὰ ἐκτυπῶν ἡ εἰς τὴν πρώτην σελίδα τῆς ἐκδόσεως. Ὁλόκληρος ἡ συνέλευσις, προτάσει τοῦ Προέδρου, ἐγκρίνουσα τὴν τοιαύτην ἀφιέρωσιν, ἠγέρθη εἰς ὀλιγόλεπτον σιωπηρὰν προσευχὴν εἰς μνήμην τοῦ Πατριάρχου Φωτίου. Ἐμα τῇ λήξει τῆς συγκλητικῆς ταύτης στιγμῆς, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Σ. Μητροπολίτης Θυατείρων ἠδωχρίστησε τὸν κ. Deismann καὶ τὴν συνέλευσιν ἐκ μέρους τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ ὀλοκλήρου τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ τὴν γενομένην εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Φωτίου τιμῆν.

Εἶτα ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν διαφόρων ὑποεπιτροπῶν, προστεθῆσαν δὲ ἐκλεγέντες ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως νέα μέλη εἰς τὰς ὑποεπιτροπὰς ταύτας. Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀμίλκας Ἀλβιζάτο ποσοεβή ὡς μέλος τριῶν εἰσὲς ἡ ὑποεπιτροπῶν, τῆς τῶν σχέσεων μετὰ τῶν καθηγητῶν τῶν διαφόρων Πανεπιστημίων (ἣς σκοπὸν ἔχει τὴν διὰ τῶν φιλικῶν τούτων καὶ ἐπιστημονικῶν σχέσεων τόνωσιν τῶν φιλειθνητικῶν αἰσθημάτων μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν), τῆς τῶν διδασκτικῶν βιβλίων (τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶνε ἡ διὰ καταλλήλου παρὰ ταῖς Κυβερνήσεσιν ἐργασίας ἀπομάκρυνσις τῶν σωβινιστικῶν καὶ προπαγανδιστικῶν τάσεων ἐκ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων) καὶ τῆς τῶν σχέσεων μετὰ τῶν διαφόρων παγκοσμίων ὀργανώσεων (ὡς τῆς Χ.Α.Ν., τοῦ διεθνοῦς συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν διεθνοῦς φιλίας κλπ.).

Πρότασις τοῦ Βουλγάρου ἀντιπροσώπου, ὅπως εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν ἰδρυθεῖσαν ἐν Εὐρώπῃ ἀλληλοβοηθητικὴν ὀργανωσιν, (ἣς σκοπὸς εἶναι ἡ ὑλικὴ συνδρομὴ τῶν πτωχῶν χριστιανικῶν Κοινοτήτων τῆς Εὐρώπης καὶ ἣς ἀποτελεῖ παράρτημα τῆς ὁμοσπονδίας τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς) συμμετέχη καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μετὰ συζήτησιν παρεπέμφθη εἰς τὴν ὡς ἄνω ὀργανωσιν, καθ' ὅσον αὕτη δὲν εὐρίσκειται εἰς ἄμεσον σχέσιν μετὰ τὴν ὀργανωσιν τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου ἐργασίας καὶ ζωῆς.

Σπουδαιότατη εἶνε ἡ ληφθεῖσα καθ' ἀρχὴν ἀτόφρισις ἰδρυσεως διεθνοῦς περιοδικῶν ἐκδομένων εἰς τρεῖς γλώσσας (ἀγγλισί, γερμανισί καὶ γαλλισί), ὡς καὶ ἡ ἰδρυσις διεθνοῦς ἰνστιτούτου ἐν Ἑλβετίᾳ, τὸ ὅποιον θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπὶ τὸ τελεσφορώτερον κατεῦθυσιν τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας τῶν διαφόρων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἰδρυσεως τοῦ τε περιοδικῶ καὶ τοῦ ἰνστιτούτου παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν περὶ τῆς γενομένης εἰς τὰς ἑκασταχοῦ Ἐκκλησίας ἐργασίας πρὸς διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς ὀργανώσεως. Τὴν περὶ τῶν πεπραγμένων ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἐκθεσιν ἀνέγνωσεν ὁ Σ. Μητροπολίτης Θυατείρων, ὅστις σχετικῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀνέφερε τὴν ἀρθρογραφίαν τοῦ τε πολιτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἰδία τύπου περὶ τοῦ Συνεδρίου τῆς Στοκχόλμης ὡς καὶ τὴν διάλεξιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Α. Ἀλβιζάτου τὴν γενομένην κατὰ τὸ π. ἔτος εἰς τὸν «Παρανασόν».

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς συνελεύσεως ἐγένετο πρὸς στιγμὴν ζωηρότερον ἐξ ἀφορμῆς προτάσεως τῆς γερμανικῆς ἀντιπροσωπείας, ἣν αὕτη εἶχεν ὑποβάλλει εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Στοκχόλμης καὶ καθ' ἣν τοῦτο θὰ ἀπεδέχεται, ὅτι, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ἐρεῦνης εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ γερμανικοῦ κράτους ἡ Γερμανία οὐδεμίαν φέρει διὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ παγκοσμίου πολέμου εὐθύνην. Ἡ πρότασις αὐτῶν εἶχε τότε παρεμφθῆ εἰς τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν, ἣς παρεπέμφθη ταύτην εἰς ὑποεπιτροπὴν. Ἡ τελευταία αὕτη ἠτόιμασε πρῶτῶν, καθ' ἣν ἡ συνέλευσις θὰ ἀπεφαίνεται ὅτι εἶνε ἀναρμοδία νὰ ἐπιληφθῆ τοιοῦτου ζητήματος καθαρῶς πολιτικῆς φύσεως. Ἡ συνέλευσις μετὰ μικρὰν ὀπωσήποτε συζήτησιν ἰδία μεταξὺ τῶν γάλλων καὶ τῶν γερμανῶν ἀντιπροσώπων ἀπεδέχθη τὴν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν τῆς ὑποεπιτροπῆς καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀπηλλάγη τῆς ἀναμίξεως εἰς τὸ καθαρῶς πολιτικὸν τοῦτο ζήτημα.

Αἱ συνεδριαί τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἤρχισαν δι' ἐπισήμου τελετῆς ἐν τῷ μητροπολιτικῷ νικῷ τῆς Βέρνης, καθ' ἣν ἐκ περικοπῆς ὠμίλησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν σπουδαιότερων Ἐκκλησιῶν (ἐκ μέρους τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὠμίλησε λίαν εὐγλώττως ὁ Μητροπολίτης Θυατείρων), ἔληξε διὰ θαυμασίας ὑποδοχῆς ὡς τὸ μέγα φιλανθρωπικὸν κατὰ τὴν ὀργανωτικὴν τῆς προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας ἐν Βέρνη. Κατὰ τὴν ὑποδοχὴν ταύτην, εἰς ἣν παρέστη καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλβετικῆς Δημοκρατίας, ἐξεφωνήθησαν διάφοροι λόγοι, σχετικοὶ πρὸς τὴν μεγάλην κοινωνικὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίᾳ σήμερον.

Αἱ ἐργασίαι τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ἔληξαν διὰ καταλλήλου λόγου τοῦ Προέδρου Σεβ. Söderblom, θὰ ἐπαναληφθῶσι δὲ τὸ προσεχὲς ἔτος, πιθανῶς ἐν Winchester τῆς Ἀγγλίας.

ΓΟΥΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΉ ΠΟΛΕΩΣ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΥ (Συνοδικού)

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΝ ΣΤΕΜΝΙΤΣΗ ΤΗΣ ΓΟΥΡΤΥΝΙΑΣ

ΕΠΙ ΤΩ ΜΗΝΟΣΥΝΩ ΕΓΣ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΟΛΕΜΟΙΣ

...Ἐτελέσμεν ἱερὰ μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν γενναίων ἐκείνων τέκνων τῆς εὐάνθρωπῃ κομπολόγειᾳ Στεμνίτσης, οἵτινες ἔπεσον γενναίως ὑπὲρ τῆς πατρίδος κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους. Ροίν μεν με δάκρυα συγκινήσεως τῆς ἀγνωστοῦ τάφου τῶν Ἠρώων καὶ στέφωμεν τὸ Ἡρώων τοῦτο με ἀνθη μυσκόβλα, τὸ ὅποια ἔδω ψιμεν ἐκ τῶν πέριξ λόφου καὶ πεδιάδου, ὅπου ἔδρασε καὶ ἐπολέμησε καὶ ἐμαγαλοῦρησεν ὁ μεγαλοφυῆς Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καὶ οἱ συναγωνισαὶ του κατὰ τοῦ ἠρωϊκοῦ χροῦ του 21. Καὶ δικαίως οἱ πόλεμοι, οἱ διεξήγαγε τελευταίον ἢ Ἑλλάς ἀπὸ τοῦ 1912, εἰ δέκα περίπου ἔτη, εἶνε συνέχεια ἢ ὀρθότροπον ἀναέως τοῦ ἱεροῦ καὶ γιγαντίου ἀγῶνος τοῦ 21 ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, τῆς ὁποίας πᾶσα κοιλία, πᾶς βράχος, πᾶν κῆμα ὑπήρξε μάρτυρ μᾶς δόξης ἢ μᾶς συμφορᾶς.

Ἡ Ἑλλάς, ὑποδουλωθεῖσα ὑπὸ φοβερὰν δουλείαν, διετήρησεν, ἐπὶ τέσσαρας ὄλους αἰῶνας, ἀλώβητον καὶ ἀμόλυτον τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν σκέπη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας. Ἐδουλώθη σωματικῶς, ἀλλὰ ἦτο ἐλευθέρη πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς. Ἡ ἱερὰ φλόξ τῆς ἐλευθερίας εὐρίσκειτο ὑπὸ τὴν αἰθάλην καὶ ἦλθεν ὁ χρόνος τοῦ 21 καθ' ὃν ἦναψε καὶ ἐσκόρπισεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ φῶς καὶ ἐξῆλθε σεμνὴ καὶ ὁραία ἢ ἐλευθερία «ἀπὸ τὰ κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά». Ἀλλὰ δὲν ἠλευθερώθησαν ἀτυχῶς πᾶσαι αἱ Ἑλληνικαὶ χώραι μεθ' ὅλα τὰ ἠρωϊκὰ κατορθώματα καὶ τὰς θυσίας τῶν προγόνων μας ἔμμενον πολλὰ, στεναίχουσαι ὑπὸ τὴν δουλείαν. Καὶ τὸ ἔθνος εἰργάζετο, φανερώ: τε καὶ ἀφανῶς, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῶν λοιπῶν χωρῶν ὅπως ἀνιδρυθῆ μία καὶ ἐνωία Ἑλλάς ἐπὶ τῶν εἰρηπίων τῆς Τουρκίας, Ἑλλάς, μεγάλη καὶ ἔνδοξος, φορεὶς τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἐκινήθη πολλαῖς κατὰ τῆς τυρανίας, ἀλλ' ἀπέτυχεν ὅμως δὲν ὑπεχώρησεν, οὐδ' ἀπέκαμεν, οὐδ' ἐδειλίασε πρὸ τῶν δυσχερειῶν. Καὶ οὕτω ἀνέλαβε κατὰ τὸ 12 τὸν περὶ τῶν ὄλων ἀγῶνα κατόπιν τῶν ἀπαρδειγματίστων διωγμῶν, καὶ τὰ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος τέκνα, ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ, ἠγωνίσθησαν καὶ ἐπολέμησαν γενναίως καὶ ἠλευθέρωσαν τὰς Ἑλληνικὰς χώρας καὶ νήσους, ὅπου κυματίζει ἢ κυανόλευκος σημαία. Καὶ ὁ νέος οὗτος ἀγὼν διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔπεστρεψαν πολλοὶ νικηταὶ καὶ στεφιασμένοι, ἀλλ' ἔπεσον καὶ ἄλλοι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠλείῳ καὶ Μ. Ἀσίᾳ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὁσίων καὶ τοῦ αἵματος τῶν ἀνέζησε καὶ ηὔξησε τὸ ἀμφιλαρὲς δένδρον τῆς ἐλευθερίας καὶ προόδου.

Ἐπεσον, ἥρωες καὶ γαληνιαῖοι, διότι ὁ θάνατος ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος εἶνε τίμιος καὶ ἔνδοξος· εἶνε ζωὴ καὶ ἀθανασία. Ἐπεσον με χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, διότι ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης μετέστη-

σαν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν μακάρων καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐνεγράφησαν ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς. Ἀγνωστοὶ εἶνε οἱ τάφοι τῶν ἠρώων, ἀλλ' «ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος» καὶ τὸ θυμίαμα τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς ἐγγνωμοσύνης τῶν μετέπειτα γενεῶν ἀνέρχεται καθαρὸν καὶ ἰσχυρὸν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Ἁγίου Θεοῦ.

Μεταξὺ τῶν πεσόντων εἶνε καὶ οἱ ἐν Στεμνίτση γεινηθέντες καὶ ἀνατραφέντες, ὧν τὰ ὀνόματα ἀνεγράφησαν ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦτου Ἀρτοῦ, μνήμονες τῶν ἀρετῶν τῶν προγόνων τῶν, «οὐ κατήσχυαν τὰ ὄπλα», ἀλλ' γενναίως ἠγωνίσθησαν εἰς τοὺς νέους ἀγῶνας γενναίως καὶ ἔπεσον, γινόμενοι μακαρισταί. Ἐπειαν μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, ἐν ἐτίμησαν καὶ ἐδόξασαν. Με πῆτα θαλερὰ ἀνθη θὰ στέψωμεν ἀξίως τὸ Ἡρώων τοῦτο, τὸ ὁποῖον συμβολίζει τοὺς τάφους τῶν πεσόντων ἀδελφῶν ἐκ τῆς εὐάνθρωπῃ κομπολόγειᾳ Στεμνίτσης: Ἄλλ' αὐτοὶ δὲν ἔχουν ἀνάγκη τῶν ἀνθέων καὶ ἐπαίνων μας. Ἡ ἀληθὴς τιμὴ πρὸς αὐτοὺς εἶνε ἀναμφιβόλως ὅταν μιμώμεθα τὴν φιλοπατρίαν καὶ αὐτοθυσίαν, ἢν ἐπεδείξαντο, ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος, «ἢ: οὐδὲν φίλτερον», ὅταν ἢ νέα γενεὰ ἐμφορηθῆ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν καὶ παιδαγωγηθῆ ἑλληνοπρεπῶς καὶ δὴ καὶ μάλιστα νῦν, ὅτε παντοῖοι κίνδυνοι καὶ τρικυμῖαι δεῖναι ἐξηγέθησαν κατ' αὐτῆς.

Ἄς ἀντλήσωμεν νέας δυνάμεις ἀπὸ τοῦ παραδείγματος τῶν ἠρωϊκῶς πεσόντων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τῶν ἀτυχῶν τῆς χθῆς μὴ δειλιάσαμεν. Ὁ δισταγμὸς εἶνε ψυχικὸς θάνατος· ἐμπνέει ἀτολίαν καὶ δειλίαν.

Σεῖς δέ, ὦ γενναῖα καὶ ἀθάνατα τέκνα τῆς ἀθανάτου πατρίδος, μὴ παύσετε παρακαλοῦντες τὸν Κύριον ὑπὲρ αὐτῆς· ἐπέσατε γενναίως, ὡς ἀληθεῖς Ἑλληνες καὶ ἀπόγονοι τῶν ἠρώων τοῦ 21, ἀλλ' ἢ πατρίδας εὐγνωμονεῖ καὶ ἢ Στεμνίτσα, σεμνυνομένη, ἀήγητος, κοινοῖς ἐράνοις, τὸ Ἡρώων τοῦτο, ὡς ἐλάχιστον δῆγμα εὐγνωμοσύνης καὶ ὡς βροντόφωνον διδασκαλίαν τῆς νέας ἐλπιδοφόρου γενεᾶς. Μὴ λυπήσθε διὰ τ' ἀτυχίματα τῆς χθῆς· δὲν πηήσομεν πρὸ τῆς ἐξεργασίας· λάλαπος· δὲν δειλιάωμεν ἀπὸ τῆν μαινομένην τρικυμῖαν. Θὰ συνεχίσωμεν τοὺς ἀγῶνας τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τὴν βίαι βαρότητα, τῆς ἐλευθερίας κατὰ τῆς δουλείας. Ἐγετε πεποίθησιν, ὦ γενναῖοι νικηταὶ· σεῖς, οἵτινες ἐστέψατε τὰ μέτωπά σας με δάφνην, ἢν ἀπέκοψαν τὰ ξίφη σας εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας τῆς Ἐθιοπιαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Ἑλλάδος. Χαίρετε, ὦ ἀθάνατοι νεκροί. Χαίρετε, ὦ γενναῖα τέκνα τῆς Στεμνίτσης.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Μεταστροφαι.

Ἐν Λατίνᾳ συγγραφεὶς καὶ τύπος μέχρι χθῆς ἀκόμη πρὸς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν δυσμενῶς διακείμενοι καὶ περὶ αὐτῆς προχειροῦς ἔχοντες ἐκφράσεις ἐλθονείας μόνου καὶ περιφρονησεως, σημερον, ἀναστρέψαντες πρῶμναν, γράφουσι περὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως μετὰ σεβασμοῦ καὶ τοῦτ' αὐτο μετὰ κατανύξεως.

Ὁ περίφημος διὰ τὴν ἀπιστίαν τοῦ Ρόντε ἐγκωμιάζει σήμερον τὸ θεῖον τοῦ Χριστοῦ μεγαλεῖον μεταβληθεὶς αὐτόχρομα εἰς ἀπολογητὴν καὶ δορυμὸν ἐπικριτὴν τῆς ὑπερκριτικῆς των Εὐαγγελίων. Ἡ ἐφημερὶς «Ἐξτρα Μπλάττ», μέχρι προχθὲς ὀφείλουσα τὴν μεγάλην κυκλοφορίαν τῆς εἰς τὴν κοινωνικὴν σκανδαλοθηρίαν καὶ τὴν εἰρωνείαν καὶ τὴν χλεύην τῶν ἱερωτέρων τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, σήμερον μετεβλήθη μονουουχὶ εἰς ἄμβωνα, αἱ σῆλαι δ' αὐτῆς πράγματεῦνται τὰ θρησκευτικὰ θέματα μετ' ἐμβριθείας καὶ σοβαρότητος διὰ τοῦ καλάμου τῶν πνευματικῶν τῆς χώρας κορυφῶν. Ἡ θυγάτηρ τοῦ διαβοήτου ἐπὶ θρησκευτικῆ ἀπιστίας Μπίορσον καὶ σύζυγος υἱοῦ τοῦ παιγγνώστου ἀντιχριστιανοῦ Ἴψεν, ἡγεῖται εὐουτάτης μεταξὺ τῶν γυναικῶν θρησκευτικῆς προπανάνδας ἀποσκοπούσης τὴν εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐπιστροφὴν. Ταῦτα συμβαίνουν σήμερον ἐν τῇ πεπολιτισμένῃ Δανία ὡς πληροφοροῦμεθα παρὰ τοῦ παγκοσμίως γνωστοῦ δανοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολῶν καὶ παιδαγωγοῦ Γουλιέλμου Μπάουρ, ὅστις δημοσιεύων τὴν εἰς τὴν θρησκευτικὴν πίστιν ἐν Δανία μεγάλην ταύτην μεταστροφήν, δερωτᾶται ἂν πρέπη νὰ πιστεύσῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὰ ὠτά του. Τὰ θέτομεν ὑπ' ὄψιν τῶν παρ' ἡμῖν ἐπαγγελιομένων τὴν ἀπιστίαν, καὶ ἰδία τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἐπ' ἐσχάτων τσαυτὰ δεινὰ ἐπεσώρευσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ ἐπιτηδεύονται τὸν ἀγνοοῦντα τὴν ὑπαρξίν τῆς.

Εἰς τὸ θέατρον.

Ἄλλοτε οὐδεὶς ἑλληνικὸς θίασος ἐτόλμα νὰ ἐμφανίσῃ ἐπὶ σκηνῆς κληρικὸν πρόσωπον πρὸς λουδορίαν καὶ σάτυραν τοιαύτη ἀπόπειρα θὰ συνεπήγετο ἀγρίαν τοῦ κοινῆ ἀποδοκιμασίαν καί, κατ' ἀκολουθίαν, ἐπηρεασμὸν τῶν εἰσπραξέων τοῦ θεατρικοῦ ταμείου. Τὸν ἱερέα ἔφερον ἐπὶ τῆς σκηνῆς μόνον πρὸς εὐλογίαν τῶν ὄπλων τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως πολεμιστῶν, καὶ ἡ ἐμφάνις αὐτοῦ προὔκαλει ῥίγη ἀγίου ἐνθουσιασμοῦ ἐκσπᾶντος εἰς ἀτελεύτητα χειροκροτήματα. Σήμερον, εἰς δύο, ἴσως καὶ πλείονα, ἀθηναϊκά θέατρα, ἐμφανίζουσι μοναχοὺς καὶ ἱερεῖς, ἡμφιεσμένους τὸ ὀρθόδοξον κληρικὸν ἔνδυμα, λέγοντας δὲ καὶ πράττοντας ὅσα νὰ γραφῶσι μὲν ἐνταῦθα δὲν δύνανται, ἀκούονται δ' ὅμως εὐαρέστως ὑπὸ τοῦ θεατριζομένου κοινῆ, τόσο εὐαρέστως, ὥστε νὰ προκαλῆται ἐπανάληψις τῶν ἀσεβημάτων τούτων ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἀναγράφομεν ταῦτα ἀπλῶς καὶ διὰ τὸν κλῆρον, καὶ διὰ τοὺς χριστιανούς.

Πρὸς τὴν ὁμαλότητα.

Ἡ εὐχή, ἣτις διευτυπώθη διὰ τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ δμοσιευθέντος ἄρθρου τῆς Ἐκκλησίας, γραφέντος κατὰ τὴν κρισιωτέραν φάσιν τῆς παρ' ἡμῖν πολιτικῆς ἐξελίξεως τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἠρξάτο πραγματοποιομένη διὰ τῆς ἀποφάσεως πασῶν τῶν πολιτικῶν μερίδων περὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐκλογάς. Κατὰ τὴν τελευταίαν στήμην ἡ συνέσις ἐπεκράτησε καὶ τὸ συμφέρον τῆς χώρας ἐτέθη ὑπὲρ πάν ἄλλο συμφέρον, φαίνεται δὲ ὅτι, ἂν μὴ ἐπισυμβῇ ἀνευκαταίῳ τι ἀπροσδόκητον, βαίνομεν βα-

θμηδὸν πρὸς τὴν ὁμαλότητα τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ. Ὑπὲρ τῆς εὐημερίας ταύτης ἡ Ἐκκλησία οὐ μόνον εὐχεται, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ συμβάλλει τὸ ἐπ' αὐτῇ δῶν ἔχει μέσων.

Δυσεξήγητον.

Στατιστικαὶ τοῦ τύπου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς φέρουσι τὸ κύμα τῆς ἐγκληματικότητος ὁλονεὶν ὀγκοῦμενον ἐν Ἀμερικῇ, ἴλιγγον δὲ προξενούσιν οἱ ἀριθμοὶ καὶ τῶν θιμάτων τῶν ἐγκλημάτων καὶ τοῦ χρηματος τοῦ δαπανωμένου πρὸς πρόληψιν ἢ καταπολέμησιν αὐτῶν, ἢ τοῦ ὑπὸ τῶν σφετεριστῶν ἀφαιρουμένου. Δὲν εἶνε μικροτέρα ἢ κατάπληξις καὶ ἐκ τοῦ τρόπου καὶ ἐκ τῶν μεθόδων τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐγκλημάτων. Ἡ ἔντασις τῆς παντοίας μεταπολεμικῆς ἐγκληματικότητος εἰς τὰ τέως ἐμπόλεμα κράτη τοῦ μεγάλου εὐρωπαϊκοῦ πολέμου εἰκότως ὑποδίδεται εἰς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ μετ' αὐτὸν δημιουργηθείσας συνθήκας, καὶ εὐλόγως ἐλπίζεται ὅτι, ἀπομακρυνόμενης βαθμηδὸν τῆς γενεσιουργοῦ αὐτοῦ αἰτίας, τὸ ἐγκλημα θὰ περιορισθῇ καὶ σὺν τῷ χρόνῳ, ἔστω καὶ βραδέως, ἀλλ' ἀσφαλῶς, θὰ σημειωθῇ ἐπάνοδος εἰς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς. Δαμβανουμένου ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἐν λόγω πόλεμος οὐδαμῶς ἐθίξε τὴν Ἀμερικὴν καί, κατ' ἀκολουθίαν, δὲν ἐγέννησε τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ μεταπολεμικὰ δεινὰ, μάλιστα δὲ τὴν ἀνέχειαν ἀπ' ἐναντίας μάλιστα, δοθέντος ὅτι τόσοσιν ἐπλούτησεν ὁ ἀμερικανικὸς λαός, ἰδία μετὰ τὸν πόλεμον, ὥστε ἡ Ἀμερικὴ νὰ εὐτυχήσῃ νὰ αἶρη βαθμηδὸν ἀπ' αὐτοῦ τὴν φορολογίαν, καθίσταται δυσεξήγητος ἡ ἐκεῖ αὐξήσις τῆς ἐγκληματικότητος. Δυσεξηγητοτέρα μάλιστα ἀποβαίνει μετὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἀσθηροτάτην ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως οἰνοπνευματικῶν ποτῶν. Ἴσως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς συβαρικὸν ὑπερπλουτισμὸν καὶ εἰς τὴν διακρίνουσαν τὴν ἐποχὴν μας μαυρίαν τοῦ ἀκόπου καὶ ταχέως· πλουτισμοῦ, ἣτις εἰς οὐδένα χαλινὸν ὑπακούει.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ Κλήρου.

Ὁ κ. Μ. Γαλανὸς ἐξετάζων ἐν τῷ «Ἱερῷ Συνδέσμῳ» τὴν διαχείρισιν τοῦ ζητήματος τῆς μισθοδοσίας τῶν ἱερέων μας, ὀρθῶς παρατηρεῖ ὅτι τὸ γεγονός ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἐπέτυχον αἱ καταβληθεῖσαι προστάθαι δὲν ὀφείλεται εἰς τοὺς διαχειρισθέντας τὸ ζήτημα.

«Θὰ ἀπετύγχαναν καὶ οἰοδῆποτε ἄλλοι ἂν ἤθελαν διευθύνῃ τὴν καταβληθεῖσαν προστάθειαν, ἔστω καὶ ἂν ἦσαν ἑκατὸν φορὰς ἰκανώτεροι, δραστηριώτεροι, ἐπιτηδειότεροι. Ὅτῳ συμβαίνει εἰς ὄλους τοὺς δυσκόλους ἀγῶνας, ὅσον δίκαιοι καὶ ἂν εἶνε. Καὶ αἱ φιλοτιμότεραι καὶ συνετώτεραι προστάθαι δὲν ἀποδίδουν εὐθὺς τοὺς καρπούς των, ὅταν μάλιστα πρόκειται διὰ ζητήματα, εἰς τὰ ὅποια αἱ ἐξουσίαι, αἱ δυνάμεις νὰ δώσουν τὴν λύσιν, δὲν θέλουν νὰ ἔχουν τὴν ἀπαιτούμενην καλὴν θέλησιν καὶ προθυμίαν... Τὸ πρῶτον εἶνε βεβαίως λυπηρὸν, ἀλλὰ εὐθὺν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐνόμισαν ὅτι, διαθέτοντες ρομφαίαν, ἠδύναντο νὰ μὴ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ὀλοσχερῆ ἀθέτησιν ἐπισήμων ἐπαγγελίων των. Οἱ ἱερεῖς μας θὰ κάμουν ἄριστα ἂν ἔχουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι οἱ ἀγῶνες δὲν κερδίζονται διὰ μίας, ὅτι δὲ ὁ ἰδικὸς των ἀγὼν ἔχει κατέναντί του μίαν κοινὴν γνώμην,

ἡ ὁποία δυστυχῶς δὲν παρεσκευάσθη διὰ τὰ τὸν ἐννοῆ καὶ διὰ τὰ τὸν ἐννοῆ ὅσον ἐπρεπε, καὶ ἕνα πολιτικὸν κόσμον, ὅστις εἶνε ἢ ἔχθρικός, ἢ ἀδιάφορος, ἢ ἐλάχιστα ἐνδιαφερόμενος. Καλὸν εἶνε ἀκόμη νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι εἰς διάστημα ἐνενήκοντα ἐτῶν ἀπ' ὅτου, τῷ 1837, ἢ τότε Ἱερὰ Σύνοδος παρεκάλεσε τὴν τότε Κυβέρνησιν ὑπὲρ τῆς μισθοδοτήσεως τῶν ἱερέων καὶ τῶν διακόνων, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ὡς δικαιωμαῖτον καὶ τῶν συμφερόντων των. Ὁφείλουσαν λοιπὸν νὰ ἔχουν ὄχι μόνον δραστηριότητα, ἀλλὰ καὶ ἑπομονὴν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσταθείας των. Ἡ ὑπόθεσις των εἶνε βεβαίως ἱερὰ καὶ δικαία. Ἄλλ' εἶνε παντοτενὴ ἀλήθεια τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, ὅτι μόνη ἡ ἱερότης καὶ τὸ δίκαιον ἐνὸς ἀγῶνος δὲν φθάνουν διὰ τὴν ἐκδόωσίν του. Χρειάζεται καὶ συστηματικὴ ἐργασία, ἡ ὁποία πάλιν ἀπαιτεῖ καιρὸν καὶ καρτερίαν. Ὅστις ἀνυπομονεῖ νὰ ἐπιτύχη διὰ μιᾶς, δὲν θὰ ἐπιτύχη ποτέ του. Ἐὰν δὲ οἱ ἐπι κεφαλῆς τοῦ ἀγῶνος ὀφείλουσαν νὰ συναισθάνωνται τὰς εὐθύνων των, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν ἀγῶνα ἔχουν καὶ καθήκον καὶ συμφέρον νὰ μὴ ἀπογοητεύουν μὲ εὐκόλους ἐπικρίσεις καὶ κατακρίσεις τοὺς διευθύνοντας τὴν κοινὴν προσπάθειαν. Διαφορετικὰ ὁ ἀγὼν θὰ χάσῃ τὴν ἐνότητά του, τὸν ἐνθουσιασμόν του, τὸν ζήλόν του. Παντοῦ δὲ καὶ πάντοτε ἀγῶνες τοιοῦτοι, μὲ τὸ νὰ ἔχασαν τὴν ἀνωτέραν κατεύθυνσιν καὶ τὰς ἠθικὰς δυνάμεις των, ἢ ἐγκατελείφθησαν ἀποτόμως, ἢ ἐσυνηχίσθησαν μὲ διαλεξίμους, μὲ σπασμαδικότητα, μὲ ἐκφυλισμούς, διὰ νὰ καταλήξουν εἰς πλήρες ναυάγιον».

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ νέα Ἱερὰ Σύνοδος θὰ συνέλθῃ εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν προσεχῆ Δευτέραν (11 το. μ.).

—Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου διορίσθη ὁ κ. Ν. Κουτσιουιώτης.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μεταβὰς τὴν παρελθούσαν Δευτέραν (4 το. μ.) εἰς Βουλαγαμένην ἐπηλόγησε τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων τῶν ὀρφαιῶν κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος 1926—27.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' Ἐγκυκλίου αὐτῆς πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας καὶ αὐτῆς ἐγνωστοποίησεν, ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφὴ δοκίμων καὶ μοναχῶν εἰς τὰς Ἱ. Μονὰς.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἐζήτησε τὴν ἀνασύστασιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Μάντζαρη», ἔτι δὲ τὴν ἀπόσπασιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τῆς μεθ' ἧς τυγχάνουσιν ἠνωμένοι Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σωτήρος, καὶ τὴν συγχώνευσιν αὐτῶν εἰς τὴν, ὡς ἂνω, Ἱερὰν Μονὴν «Μάντζαρη». Τὸ εἰρημένον ἐγγράφον δι' ἐπιβίβασθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Θρησκευμάτων, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ παρακλήσεως, ὅπως ἐκδοθῇ τὸ σχετικὸν Διατάγμα, διὰ τὸν ὡς εἰρητὰ σκοπὸν.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος δι' ἐγγράφου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐζήτησε τὴν ἀνασύστασιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Σκλητάνης», ἀποσπα-

μένης πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, μεθ' ἧς τυγχάνει ἠνωμένη, καὶ τὴν συγχώνευσιν αὐτῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν «Πετρίλου». Τὸ ὡς ἂνω ἐγγράφον διεβιβάσθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Θρησκευμάτων, ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος διὰ τὸν δηθέντα λόγον.

—Ἡ ὑποβληθεῖσα τῇ Ἱερᾶ Συνόδῳ ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀρχονικοῦ, τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος, παρεπέμφθη τῷ Σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος πρὸς ἐνεργεῖαν τῶν δεόντων.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 148 καὶ ἀπὸ 2 τοῦ μνητῶν ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Θρησκευμάτων, ἐζήτησεν ὅπως μὴ εἰσαχθῶσιν ἐκ νέου εἰς τὰ σχολεῖα ἀναγνωστικὰ βιβλία, περιέχοντα σημεῖα ἀντίθετα πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος.

—Διεβιβάσθη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Θρησκευμάτων ἡ ὑποβληθεῖσα τῇ Ἱερᾶ Συνόδῳ, διὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, αἴτησις τοῦ Ἱερέως Ἰωάννου Μηναῖ, δι' ἧς οὗτος ζητεῖ μνησιαίαν ἀδειαν ἀπουσίας εἰς Ρουμανίαν, διὰ τὰ περαιτέρω.

—Διορίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπίτροποι τοῦ Ἱερ. ναοῦ Ἀγ. Ἀρτεμίου (Γούβας) ὁ κ. Ι. Συρίγος, τοῦ Ἱερ. ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου (Ἀμπελοκήπων) ὁ κ. Σάββας Ἀθανασίου, ἱατρός, τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος (Ταμπουρίων Πειραιῶς) ὁ κ. Χρῆστος Θεοδορίδης.

—Συνεπεῖα ἐρωτήματος τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐδηλώθη ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς 1) ὅτι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους συμπλῶνως πρὸς τὸν Νόμον περιλαμβάνονται οἱ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσιν ἀρχηγοὶ οἰκογενειῶν, ἐκ δὲ τῶν μὴ ἀρχηγῶν οἰκογενειῶν οἱ διαβιούντες μὲν μόνον, ἀλλ' ἀποζώντες ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν περιουσίας καὶ ἐργασία. 2) ὅτι δικαίωμα ψήφου ἔχουσιν ἅπαντες οἱ ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμένοι ἐνορίται, ἀδιάφορον ἂν κατέβαλον ἢ δὲν κατέβαλον τὴν ὀρισμένην εἰσφορὰν των.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπισ. ἐπισκερθεὶς τὸν ὑπουργὸν τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας δι' ὑποθέσεις ἀφορώσας τὰ ἀγαθοεργὰ Ἱδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, παρεκάλεσε συγχρόνως ὅπως ληφθῇ ἡ προσήκουσα μέριμνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἀστυμαίου κατεσκευασμένων δυστυχῶν προσφύγων, οἵτινες ὑπὸ τὰς ἀνθυγιεινότερας τῶν συνθηκῶν διαβιούντες διατρέχουσι τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων.

—Ἐπίτροποι τοῦ ἐν Δραπετσῶν Ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος διορίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς οἱ κ. Ἰωάν. Μειτοῦρης, Θ. Μονογιώδης, Ν. Χατζηιωάννου, Ν. Ἀξιώτης, Ἀλ. Παραδείσης, Εὐστ. Λημητροιάδης, Σ. Συγγρός, Ν. Κίλλας Α. Ἀριάρης καὶ Ν. Παπαμυχαηλίδης.

—Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καθ' ὑπόδειξιν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἔδωκεν ἐντολήν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν Δημοτικῶν σχολείων Ἀθηνῶν νὰ ἐπιτρέπωσιν τὴν συγκέντρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανικοῦ Συνδέσμου «Ἀγ. Αἰκατερίνης»

εἰς μίαν αἴθουσαν τῶν διδασκῆριων «Βύρωνος» καὶ «Ποδαράδων» καθ' ἑκάστην ἑσπέραν.

— Ἀντιπροσωπευτικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μέλος παρὰ τῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Νομάρχου· Ἐπιτροπῇ τοῦ θηλάζοντος βρέφους· ὠρίσθη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ Αἰδισ. Οἰκονόμος κ. Ἄγγελος Νησιώτης, Κατηχητὴς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν λαβὼν ὑπ' ὄψιν ἔγγραφον τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου διέταξε τὴν ἀποστολὴν τριῶν τῆς ἑβδομάδος ἐνὸς σωφῆρος τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Ὀρφανοτροφείου Βουλιαγμένης διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος.

— Ἐκ πασῶν τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Παλαῖ καὶ Νέας Ἑλλάδος ἀδρόαι καταφθάνουσι διωμαρτυρία δ' αὐτὴν ἀπὸ τετραμήνου καθυστέρησιν τῶν μισθῶν τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων.

— Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπαιτηθέντος πρωτοδίκου κ. Σάγκκι ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν πρέσβος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διωρίσθη ὁ πρωτοδίκης κ. Σπυρ. Σπηλιωτόπουλος. Ἐπίσης εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ εἰς Ἐλόπτην τῶν Οἰκον. Ἐφορευτῶν προσηθέντος κ. Ἀθην. Καρώνη ἀέλαβε καθήκοντα προέδρου τοῦ αὐτοῦ Μ. Συμβουλίου ὁ νέος Οἰκονομικὸς Ἐφορος κ. Φοιγιάκος.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Ἀμβρόσιος περιώδενσεν ἐπὶ τρίμηνον τὴν θεόσωστον αὐτοῦ Παροιμίαν περιελθὼν ἕνδεκα Δήμους, τοὺς Δήμους Ναυπακτίδος, Πυρρήνης, Προσχίου, Ἀποδοτίας, Κλεπαίδος, Εὐρυταίων, Καρλεησίων, Ἀγραίων, Ἀγραίων, Ἀπεραιτίων καὶ Ἄρακυνθίων, παρέμεινε δὲ εἰς πλείστα μέρη ἐπὶ ἡμέρας διευθετῶν ὑποθέσεις ἐκκλησιαστικάς, συμβουλευτῶν, παραινῶν, κηρύττων καὶ ρυθμίζων τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ πληρώματος. Πανταχοῦ ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἀνυποκρίτου εὐλαβείας καὶ ἀγάπης ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ καὶ πάντες ὀκνομήθησαν πνευματικῶς ἐκ τῆς ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ.

— Προνοία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Γερμανοῦ ἀνεκαινίσθη ἡ Ἱ. Μονὴ τῆς Ξενιάς, ἔνθα καὶ ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Θεοτόκου. Δι' ἔργων οἰκοδομητικῶν μεγάλης ἀξίας προσηρξήθη ἡ ἀνατολικὴ καὶ βορειοδυτικὴ πλευρὰ τῆς Μονῆς ταύτης, ὠρίσθη δὲ Ἐπιτροπῇ ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἐκ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συνεσίου καὶ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου κ. Ὀρλάνδου διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἔργων αὐτῶν Ἐπίσης ἐξεωραίσθη καὶ ὁ ἱστορικὸς ναὸς τῆς Μονῆς διὰ μαρμαροκονίας, κατεσκευάσθη δὲ καὶ ἀμαξίτη ὁδὸς ἀπὸ Βόλου εἰς τὴν Μονὴν καὶ ἕτερον ἀπὸ Ἄλμυροῦ καὶ Μιτζέλις μέχρις αὐτῆς. Τελευταίως ἡ εὐσεβὴς κυρία Φωτεινὴ Δημοπούλου ἐδ ῥήσατο εἰς τὴν Μονὴν πλυσσιωτάτην Βιβλιοθήκην τοῦ ἀποθανόντος συζύγου αὐτῆς, ἧτις μερίμνη τοῦ Σεβασμιωτάτου Δημητριάδος ἐποθετήθη ἐν ἰδίᾳ αἰθούσῃ τῆς Μονῆς.

— Ἐπίσης ἀνεκαινίσθη ἡ ἄνω Μονή, ἡ ἀρχαία

δηλ. Μονὴ Ξενιάς; μία ἀπὸ τὰς ἀρχαιοτέρας καὶ λαμπροτέρας Μονὰς τῆς Θεσσαλίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀφίκοντο εἰς Ἀθήνας οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Ἐλευθερουπόλεως κ. Ἀναστάσιος καὶ Ἀσκάλωνος κ. Βασίλειος, ὁ μὲν πρὸς θεραπείαν τῆς πασχούσης ὑγείας του, ὁ δὲ ἐπανακίμπτων εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκ Ρουμανίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΑΤΒΙΑΣ

Δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένη λυπηρῶν ἢ ἐν Λατβία ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐνεκα τῆς ἀπέναντι αὐτῆς στάσεως τοῦ Κράτους. Καθ' ἃ ἐπ' ἐσχάτων ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν λατβικὸν τύπον εἰς τῶν ἐγκυρωτέρων ἀντιπροσώπων τῆς λατβικῆς κυβερνήσεως, αὕτη δὲ δύναται νὰ ικανοποιήσῃ μίαν τῶν σπουδαιότερων ἀπαιτήσεων τῆς Λατβικῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ρίγας καὶ πάσης Λατβίας Σεβ. Ἰωάννης ἐξέδωκεν ἀπαντητικὸν ἀνακοινωθέν, δι' οὗ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδ' ἐν νομικὸν ἔχει δικαίωμα εἰς τὸν σφετερισμὸν τούτου, «Ὅτε ὁ καθεδρικός ἡμῶν ναὸς καὶ τὰ διδασκῆρια—ἐγραφε σὺν ἄλλοις ὁ ἀρχιεπίσκοπος—ἐθεωροῦντο ἐν Ρωσίᾳ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἦσαν κτημοσύνη τοῦ Κράτους· κατ' ἀκολουθίαν, καὶ ἡ μηχανικὴ αὐτῶν μεταφορὰ, ἐπὶ τῇ βάσει δῆθεν τῆς μετὰ τῆς Ρωσίας συνθήκης, εἰς ἰδιοκτησίαν τῆς Λατβικῆς δημοκρατίας ἐγένετο αὐθαίρετος καὶ παρανόμως. Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι τὸ ρωσικὸν κράτος ἐκ τε τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ πολλαχῶς ἄλλως συνέτρεχε τὴν ναοδομίαν καὶ διὰ μεγίστων χρηματικῶν χορηγήσεων ἐβοήθει τὴν ἐκκλησίαν· τὰ ἀπαξ ὅμως εἰς αὐτὴν δεδωρημένα οὐδέποτε ἐφέξῃς ἐλογίζετο ἰδίαν οὐσίαν. Καὶ ὡς οὐκ ἀνεπίσημα εἰς ἀνέγερσιν ναῶν ἢ καὶ ἰδίαις καθ' ὅλου δαπάναις ὠκ δομεῖ ναοὺς, τούτους παρέδιδεν εἰς ἀποκλειστικὴν κτημοσύνην τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τούτους τοὺς λόγους καὶ ὁ καθεδρικός ναὸς τῆς Λατβικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ρίγᾳ, ἀνήκει καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς ἀποκλειστικὸν αὐτῆς κτήμα, παρανόμως δ' ἄρα ἀρπάξεται ἀπ' αὐτῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ αὐτὸ λεκτέον καὶ διὰ τὰ ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικὰ σχολεῖα: πάντα ἀνήκον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς περιουσία αὐτῆς ἰδία, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ κανονισμὸς αὐτῶν καὶ ἡ ἱστορία των κτλ. Δὲν δύνανται, λοιπόν, οὔτε οἱ ναοὶ οὔτε τὰ σχολεῖα ταῦτα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς τέως περιουσία τοῦ ρωσικοῦ Κράτους, δῆθεν δυνάμει τῆς συνθήκης εἰρήνης περιελθόντα μηχανικῶς εἰς τὸν Λατβικὸν κράτος. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δῆλον κατὰ πόσων δυσχερειῶν παλαίει ἡ ἐν Λατβίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἧς ὁ προϊστάμενος τελεῖ μάλιστα καὶ βουλευτὴς τῆς Λατβικῆς βουλῆς καὶ ἀσκεῖ οὐ-ὡ καὶ πολιτικὴν ροπὴν εἰς τὰ τῆς πολιτείας πράγματα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἀρχιμανδρίτου Ἀθανασίου Β. Δανιηλίδου : «Ἀπολογητικαὶ Μελέται» «Ἡ διόρθωσις τοῦ Ἡμερολογίου ἢ ἡ μετακίνησις τοῦ ἑορτολογίου. Ἀφιερῶται πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύλλογον τῶν Ὀρθόδοξων καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ Παλαιοημερολογίτας». Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη φέρον τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας βιβλίον ὀφελιμώτατον, περὶ τοῦ ΗΜΕΡΟΛΟ-

ΓΙΑΚΟΥ Ζητήματος. Τὸ διαφωτιστικὸν τοῦτο ἔργον περὶ οὗ θὰ γράψωμεν προσεχῶς καὶ ὑπερθερμῶς συνιστῶμεν ἐπιταίριος εἰς φῶς ἐρχόμενον, πρέπει νὰ ἀναγνωσθῆ ὑπὸ πάντων τῶν Ὀρθοδόξων Παλαιημερολογιτῶν ἀνεπιφύτους προκαταλήψεως, φανατικότητος καὶ ἀντιπαθείας προσωπικῶς πρὸς τὸν γράφοντα. Τὸ βιβλίον ἐκδιδόμενον ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ ἀπαρτιζόμενον ἐκ 12 τυπογραφικῶν φύλλων τιμᾶται διὰ τοὺς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ δρχ. δώδεκα διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρχ. 15 ἐλεύθερον ταχυδρ. τελῶν. Διευθύνει: Ἀρχιμ. Ἀθαν. Βήττον Δανιηλίδην οἰκ. Νικαίας 4. Ἀθήνας.

« Ἀρχιερεῖς ἐν φυλακῇ ». Ὁ ἐν Τριπύλει σύλλογος τῶν φιλοπροόδων ὁ « Πάν » ἐξέδωκε ὑπὸ τὸν τίτλον « Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ προύχοντες ἐντὸς τῆς ἐν Τριπύλει φυλακῆς ἐν ἔτει 1821 » τεύχος, συνταχθέν ὑπὸ τοῦ Θεοδώρου Ζαφειροπούλου, ἱερομονάχου. Τὸ μικρὸν πόνημα δίδει πλήρη τὴν εἰκόνα τῶν βασιάνων τοῦ Ἑλληνικοῦ κατὰ τὴ ἔτη τῆς δουλείας.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σαλαμίνι Ἱερᾶς Μονῆς Φανερωμένης Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1926, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας α) ἐν Μεγάρων ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μεγάρων Ἰ. Μεριαγοπούλου καὶ ὑπὸ τοὺς παρ' αὐτῶν κατατεθειμένους ὅρους ἢ παραχώρησις τοῦ δικαιοῦτος ἀσβεστοκαμινοῦ εἰς ἐκάστην τῶν θέσεων 1) Κόκκινον γωρᾶφι 2) Ἅγιος Βλάσιος, 3) Δράπανο, 4) Ἅγια Τριάς καὶ 5) Κωτσου Σέρα, καὶ 6) ἐν Σαλαμίνι ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σαλαμίνος Ἀθ. Κουλούρη καὶ ὑπὸ τοὺς παρ' οὗτῶν κατατεθειμένους ὅρους ἢ παραχώρησις τοῦ δικαιοῦτος καθαρισμοῦ τοῦ πρὸς δυσμὰς τοῦ κτιρίου τῆς Μονῆς ἐν Σαλαμίνι δίσκου αὐτῆς καὶ ἢ κατασκευὴ ἀσβεστοκαμινοῦ. γ) Ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μεγάρων ἢ ἐκποίησις τοῦ ἐ-α-α-κάρπου 561 ἐλαιόδένδρων τῆς Μονῆς Φανερωμένης ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου Μεγαρέων. Ἐν Ἱ. Μονῇ Φανερωμένης τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Γαρδικίου Διακηρύττει ὅτι τὴν 17ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ διετῆς μίσθωσις τοῦ δημοσκόπου τῆς περιφέρειας Μαρδακίου τ. δ. Ἀγαωνίας κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτοῖς ὅροι. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Θουρίᾳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Λεωνίδα Ἰ. Ἰ. ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ὁποίου εἶνε κατατεθειμένοι οἱ ὅροι τῆς ἐνοικιάσεως καὶ πᾶς ὁ δὲ ὑλόμενος δύναται νὰ λάβῃ γνώσιν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Λευκῶν προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ὁ ἐφετινὸς ἐλαιόκηπος τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Ἀχλαδερῆς κειμένων ἐλαιοδένδρων τοῦ Μετοχίου Καριῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Αὐλωναρίῳ ἐνώπιον τῶν Συμβολαιογράφων Αὐλωνῶν Ἀριστείδου Ζησιίου ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακὰς τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1926 ἀπὸ 10—12 π. μ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Λευκῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται καὶ πλειοδοτικὴν Δημοπρασίαν ἐξαιτουῦς ἐνοικιάσεως τὰ κτήματα τοῦ Μετοχίου Λαχίδας μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐλαιοδένδρων κείμενα ἐν τῇ Κοινότητι Κοσκίνων Τῆως Δήμου Ταμυνένων. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Αὐλωναρίῳ ἐνώπιον τῶν Συμβολαιογράφων Αὐλωνῶν Ἀριστείδου Ζησιίου. Οἱ δουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν τῶν ὄρων τῆς Διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Λευκῶν τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἱ. Μονῆς Κατερινούσας διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς τριετὴ ἐνοικίωσιν ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1926 μέχρι 13 Ὀκτωβρίου 1929 διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τὰ ἐν Καλφινίῳ Γαβαλοῦς τῆς Μακροντίας εὐρισκόμενα κτήματα (ἀγροὶ καὶ λαδῖον) Ἱερᾶς Μονῆς Κατερινούσας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Γαβαλοῦ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐξωθὶ καφερείου Παυλ. Γουμένου ἀπὸ 10—12 ὥρας π. μ. τῆς 3, 10 καὶ 17 Ὀκτωβρίου 1926 ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μακροντίας κ. Σπ. Παπακώστα ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μονῆς Κα-

τερινούσας. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι θέλουσι λάβει πληροφορίας διὰ τὴν ἐνοικίωσιν ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ κ. Σπ. Παπακώστα. Ἐνθα οἱ ὅροι δημοπρασίας εἰσι κατατεθειμένοι καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ Ἱ. Μονῆς Κατερινούσας. Ἐν Ἱ. Μονῇ Κατερινούσας τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἁγίας Λαύρας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς μὲν ἐνοικιάσεως τὰ ἐν θέσει Σταφιδάλανα Ἀγίου ἐλαιόδένδρα μετὰ κατεστραμμένης ἀμπέλου μονετοῦς δὲ ἐνοικιάσεως τὰ ἐν θέσει ἄνω καὶ κατωδιακοπῆς ὡς καὶ τὰ ἐν θέσει Ἅγιος Ἀλέξιος τῶν Πιατρῶν ἐλαιόδένδρα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἁγίας Λαύρας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 17 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ὥραν 10 π. μ.—12 μεσημβρινὴν ἐν Αἴγιῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Χρηστοῦ Κεφαλοπούλου διὰ τὰ ἐλαιόδένδρα Διακοπῆς καὶ σταφιδάλων καὶ ἐν Πιατρῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Βασιλείου Παπακωσταζῆ διὰ τὰ ἐλαιόδένδρα « Ἅγιος Ἀλέξιος Πατρῶν ». Ὁμοῦ συγγραφεῖς καὶ σχετικαὶ πληροφορίες παρέχονται εἰς ἐπισημένους Συμβολαιογραφούς ἐν Ἱερᾷ Μονῇ ἁγίας Λαύρας τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Μητροπόλει Ἀργοῦδος Ἱερᾶς Μονῆς Ταλαντίου προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ ἐν ταῖς θέσεσι μέρος περὶ τῆς Μονῆς καὶ Ἀμαριανῶν ὑπὸ τὰς ἰδικὰς ὀνομασίας. Ἄνω Ἀμαριανῶν, Σφακιάρισια, Ἐριζα καὶ Χοῦνι (ἐνωτικῶς) χορονομή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταλαντίου συμφώνως τῇ Διακηρύξει τῶν ὄρων τῆ κατατεθειμένη ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς Ταλαντίου καὶ τῆς Κοινότητος, ὡς ἔχει. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸν συνήθει τόπον τῶν δημοπρασιῶν τῇ 24ῃ Ὀκτωβρίου 1926 ἔτους ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐνώπιον ἀντιπροσώπου ἡμῶν καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Ναυπλίου κ. Ἰωάν. Ν. Γαλακτοπούλου. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ταλαντίου τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φενεῷ Ἱερᾶς Μονῆς ὁ ἅγιος Γεώργιος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς μισθώσεως ἢ χορονομή τῶν ποιμνιστάσιων τῆς Μονῆς 1) Σαῖττα, 2) Πραταφυλλιά, 3) Λουροῦλβανα, 4) ἅγιος Πλάσις, 5) Μπότσι καὶ 6) Μπούγα γεννησομένης τῆς δημοπρασίας τὴν 17ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Γκούρα καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Εὐάγγ. Φούγια ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν ὡς οἱ δουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς, ἢ εἰς πρώτην προσφορὰν ὁρίζομεν διὰ τὰ 4 πρώτα ὄρα, 5000 δι. ἕκαστον ἔτησιν ὡς καὶ διὰ τὰ 2 τελευταῖα ὄρα, 1000 δι. ἕκαστον ἔτησιν. Μονῇ Φενεῦ τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἱερᾶς Μονῆς « Ἄνω Μονῆς Δίβρης » προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένη τῇ 14 τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ 1926 ἔτους. ἡμέρα Πέμπτη καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐν Ἀμαλιάδῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νικολάου Νικολοπούλου, ἢ τοῦτο κωλυμένου εἰς ἕνα τῶν συμβολαιογράφων Ἀμαλιάδος τὰ ἐν τῇ κοινότητι Λόπεσι κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς, ἴτοι, Σταφιδάμπελον εἰς τὴν θέσιν « Κάτσενα—Καλιτρίμι » ἀγρὸν εἰς τὴν θέσιν « Πλάκα » ἀμπελον εἰς τὴν θέσιν « Λεύκια » περιβολίον, Ἐλαιοτριβεῖον, ἀμπελον καὶ ἐλαιόδενδρα εἰς τὴν θέσιν « Λόπεσι ». Πρώτη προσφορὰ, ὁρίζονται: τὰ ποσὰ εἰς μετρητὰ μὲν, ὄρα καὶ δέκα τρεῖς χιλιάδες (13000) εἰς εἶδη δὲ, ἐλαιὸν ὄκαδες διακόσιαι (200) οἶνος ὄκαδες χίλια πεντακόσιαι (1500) ἔτησιν. Οἱ δουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν τῶν ὄρων τῆς παραουσης ἐνοικιάσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς κοινότητος Λόπεσι καὶ τῷ τῆς ἄνω Μονῆς Δίβρης. Ἐν τῇ Ἱερᾷ « Ἄνω Μονῇ Δίβρης » τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἅγιου Νικολάου Μετσόδου προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένη ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Εἰρήνου καὶ Μετσόδου. τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐν ἑνὶ ἀγελάδῃ καὶ δέκα αἴγας γεγραμμένως συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους διακηρύξεως εὐρισκόμενος ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς ὧν δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Τύποις « Φοῖνικος » Σταδίου 38, Ἀθήνας